

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2019
και ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2020

του Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

«Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι.
Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα
δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, κἀγὼ τοῦ Παρα-
δείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς.
Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, ὁ χαρακτήρ τῆς ἀϊδιότητος
αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν,
οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός, καὶ ὁ οὐκ ἦν
προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίας· αὐτῷ βόησωμεν·
Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς».

(Στιχηρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων)

Κτόν ὕμνο αὐτὸ συμπεριέλαβε ἡ Ἐκκλησία μας ὅλο τό βαθύ καὶ πλούσιο
περιεχόμενο τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Ἑορτάζουμε θεοπρεπῶς ὅσα
πνευματικὰ γεγονότα συνετελέσθησαν ἀπὸ τόν Πανοικτίρμονα Θεοῦ καὶ Πα-
τέρα μας μέ τήν σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ σάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου
κατά τόν Μέγα Βασιλεῖο¹ εἶναι γεγονός πολυτιμώτερο καὶ σπουδαιότερο καί
ἀπ' αὐτὴ ἀκόμη τήν δημιουργία τοῦ σύμπαντος κόσμου ὄρατοῦ καὶ ἀοράτου.

1. Μεγάλου Βασιλείου, Ἑρμηνεῖα εἰς τοὺς Ψαλμούς (μδ'), PG 29, 400: «Μεγί-
στην ἀπόδειξιν δυνάμεως ἔχει τὸ δυνηθῆναι Θεὸν ἐν ἀνθρώπου φύσει γενέσθαι: οὐ γὰρ
τοιοῦτον οὐρανοῦ καὶ γῆς σύστασις, καὶ θαλάσσης, καὶ ἄερος, καὶ τῶν μεγί-
στων στοιχείων ἡ γένεσις, καὶ εἴ τι ὑπερκόσμιον νοεῖται, καὶ εἴ τι καταχθόνιον, τὴν
δύναμιν παρίστησι τοῦ Θεοῦ Λόγου, ὅσον ἡ περὶ τὴν ἐνανθρώπησιν οἰκονομία, καὶ
ἡ πρὸς τὸ ταπεινὸν καὶ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπότητος συγκατάβασις».

Ὅμοίως ὑποστηρίζει καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, ὅτι ἡ Καινή Διαθήκη θεωρεῖται νέα δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ἀνωτέρα καί βελτιωτέρα τῆς πρώτης, δηλαδή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, «κτίσις ἑτέρα, τιμιωτέρα τῆς προτέρας. Ἐκ τῆς πρώτης γάρ ἔχομεν τὸ ζῆν καὶ ἐκ τῆς δευτέρας τὸ εὖ ζῆν»².

Κατὰ τὴν πρώτη δημιουργία ὁ ἄνθρωπος πλάσθηκε τελευταῖος, δηλαδή μετὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα δημιουργήματα κατὰ τὴν δεύτερη ὁμως δημιουργία ὁ «καινὸς ἄνθρωπος» ἀνα-δημιουργεῖται καὶ ἀνα-καινίζεται πρὶν ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη κτίση πού ἀναμένει νὰ ἐλευθερωθεῖ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὴν δουλεία τῆς φθορᾶς τὴν ἔσχατη ἡμέρα³.

Ἡ πρώτη δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ἀναφέρεται στὸν Ἄδὰμ ἡ δεύτερη, ἡ ἀνα-δημιουργία, ἀναφέρεται στὸν ἐν Χριστῷ ἄνθρωπο⁴, τὸν κατὰ χάρη θεούμενο, ὅπως ὑψηγορεῖ ὁ θεολόγος Γρηγόριος⁵ ἔτσι ὥστε καθὼς «ἐν τῷ Χριστῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς»⁶, οὕτως καὶ ἐμεῖς ἐνταγμένοι στὸ μυστικὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἔχομε τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς καὶ εἴμαστε πλήρεις μὲ τὴν χάρη Του. «Καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας»⁷.

* * *

2. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὑπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή, Δ', PG 52, 34.

3. Πρὸς Ῥωμαίους η', 19-21: «Ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ».

4. Πρὸς Κορινθίους Α', ιε', 21-22 «ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὡς περ γὰρ ἐν τῷ Ἄδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσι, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται» καὶ ιε', 45-49 «οὕτω καὶ γέγραπται· ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἄδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἄδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιῶν· ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ».

5. «Ζῶον ἐνταῦθα οἰκονομούμενον, καὶ ἀλλαχοῦ μεθιστάμενον, καὶ πέρας τοῦ μυστηρίου τῇ πρὸς Θεὸν νεύσει θεούμενον» (Ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΛΗ', Εἰς τὰ Θεοφάνεια, εἴτουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος, PG 36, 324).

6. Πρὸς Κολοσσαεῖς β', 9.

Ἡ ἑορτὴ μᾶς καλεῖ νά φιλοσοφήσουμε ὀλίγον αἰρόμενοι ὑπεράνω τῶν γῆινων καί φθαρτῶν θαυμάζοντες τά μεγαλεῖα τῆς σοφίας καί τῆς δυνάμεως, τῆς ἀγάπης καί τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς τρεῖς εἶναι οἱ ὑπερφυεῖς τοῦ Θεοῦ Λόγου γεννήσεις πού συμβαίνουν στίς τρεῖς διαστάσεις τοῦ χρόνου στό παρόν, στό πρῖν, δηλαδή στό παρελθόν καί στό αἰεὶ δηλαδή στό μέλλον:

α'. Πρώτη ἡ κατά τήν θεία φύση Του γέννηση. Ἀχρόνως καί ἀρρεστως ἐγεννήθη πρό πάντων τῶν αἰώνων ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρός Υἱός Θεοῦ μονογενῆς καί ἀγαπητός, Θεός τέλειος καί ἀληθινός ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Τήν προαιώνια γέννηση κηρύττει μεγαλοφώνως ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὑψηγορώντας τό «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος»⁸.

β'. Ἡ δευτέρα κατά τήν ἀνθρώπινη φύση Του γέννηση «ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου»⁹ ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος τέλειος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου κατά τήν μαρτυρία τῶν Εὐαγγελίων «καί ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· (δηλαδή τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ) Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ»¹⁰.

Ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». Ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου ἀσπόρως καί

7. Πρὸς Κολοσσαεῖς β', 10.

8. Ἰωάννου α', 1. Ἰωάννου ιζ', 5: «Καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῶ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρό τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί». Βλ. καί παράλληλα: «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἔθασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν» Α' Ἰωάννου α', 1-2. «Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον ἐν αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐπὶ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν. καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ρομφαία ὀξεῖα δίστομος, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων» Ἀποκαλύψεως ιθ', 13-16.

9. Πρὸς Γαλάτας δ', 4.

10. Λουκᾶ α', 35.

αφθόρως για να πλουτίσει με την θεότητα Του την πτωχεία μας, για να μᾶς καθαρῖσει ἀπὸ τὸν μολυσμὸ τῆς ἁμαρτίας, για να μᾶς ἀπελευθερώσει ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ ὄλες τίς ἄλλες συνέπειες τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς Πρωτοπλάστους, για να ἀπολαύσωμεν τὴν υιοθεσία, για να μᾶς ἀποκαταστήσει στό ἀρχέγονο κάλλος τῆς δημιουργίας ἔχοντες κοινωνία με τὸν Θεὸ Πατέρα ἀπὸ ὅπου εἶχαμε ἐκπέσει ἔνεκα τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ να μᾶς δοξάσει στὴν Βασιλεία Του.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφερόμενος σ' αὐτὴ τὴν κατὰ τό ἀνθρώπινο γέννηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ διδάσκει, ὅτι μ' αὐτὴ Ἐκεῖνος ταπεινώθηκε συγκαταβάς στὴν πτωχεία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως¹¹ για να μᾶς μεταδώσει τὰ δῶρα τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῆς θεότητός Του.

γ'. Ἡ τρίτη εἶναι ἡ προσωπικὴ γέννηση.

Ἀπὸ τότε καὶ συνεχῶς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γεννᾶται ἀπερινοήτως καὶ ἀφράστως μέσα στὶς καρδιές τῶν δικῶν Του: Ἀγίων, Ὁσίων, Μαρτύρων, Ἀποστόλων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, Ἀναχωρητῶν, Κηρύκων, Προφητῶν, Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πάντων τῶν δικαίων τῶν ὀρθοδόξως φρονούντων καὶ διαγόντων γνωστῶν καὶ ἀφανῶν, ἀσήμων καὶ διασήμων, χαρίζοντάς τους ὅλα ὅσα οικονομικῶς πραγματοποιήθηκαν, ὅπως διακηρύσσει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζεῖ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός*»¹². Γι' αὐτὸ ἐμεῖς ἄς ἐορτάσουμε με ἀγαθὴ συνείδηση τὴν δευτέρη καὶ κατ' ἀνθρώπο γέννηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ με εὐγνωμοσύνη βοῶμεν: «*Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον*».

Ἐνταγμένοι στό μυστικὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας βιώνουμε τὴν τρίτη, τὴν πνευματικὴ γέννηση κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἀνασταίνεται στὶς καρδιές τῶν πιστῶν Του. Αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμη τοῦ μυστηρίου τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ πού μεταμορφώνει τὸν ἀνθρώπο σὲ κατὰ χάριν θεάνθρώπο καὶ κληρονόμο τοῦ Θεοῦ, συγκληρονόμο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χρόνια πολλά καὶ εὐλογημένα.

Μὲ ἐόρτιες πατρικὲς εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2020

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

*Αγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ*

Ο καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος Κύριος τοῦ συμπαντος κόσμου διακρατῶν καί διακυβερνῶν αὐτόν μέ τήν σοφία Του, τήν ἀγαθότητά Του, τήν παντοδυναμία Του καί τήν δικαιοσύνη Του μᾶς ἀξιῶνει σήμερα νά εἰσέλθουμε στό νέο ἔτος 2020.

α'. Μέ εὐγνωμοσύνη καί δοξολογία Τόν εὐχαριστοῦμε καί γι' αὐτή τήν δωρεά Του καί Τόν παρακαλοῦμε νά εὐλογῆσει τό νέο ἔτος τῆς χρηστότητός Του νά εἶναι εἰρηνικό καί σωτήριο, νά μᾶς ἀξιώσει νά ζήσουμε μέ εὐσέβεια καί σεμνότητα κατά τό ἅγιο θέλημά Του καί νά ἐπιδειξομε βίῳ ἄμεμπτο καί ἐνάρετο τηρώντας τίς ἐντολές καί τά προστάγματά Του.

β'. Ὀφείλομε νά ἐπισημάνουμε ὅτι γιά νά προφυλαχθοῦμε ἀπό τά ἀπατηλά, τά πρόσκαιρα καί φθαρτά τοῦ παρόντος κόσμου μέ τά ὅποια ὁ πονηρός μᾶς δελεάζει καί μᾶς ἐξαπατᾷ, ὅτι αὐτά μᾶς χαρίζουν τήν εὐτυχία καί εὐημερία ἢ Γραφή μᾶς ἐπισημαίνει ὅτι ὁ «κόσμος παρέρχεται καί ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ».

Ὁ λόγος αὐτός ἀναφέρεται στό ἐφήμερο τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου. Ὁ «πειράζων» μᾶς προσφέρει κάποιο δόλωμα, κάποιο θεαματικό ἀντικείμενο, πού θέλγει ἐλκύει τό σωματικό μάτι ἢ τήν διάνοια καί σπεύδουμε νά τό πιάσουμε, ἀλλά καθώς εἴμαστε ἔτοιμοι νά τό ἀρπάξομε ἐκεῖνο φεύγει. Ὁ «πειράζων» ἀκόμη μᾶς κολακεύει ἐξαπατώντας μας, ὅτι εἴμαστε τάχα σπουδαῖοι καί αὐτός μᾶς προσφέρει τά πάντα.

Σήμερα ὅμως πρέπει νά βεβαιωθοῦμε ὅτι ἡ δόξα, τά ὑλικά ἀγαθά, οἱ τιμές καί οἱ ἡδονές εἶναι παροδικά καί ἐφήμερα, πῶς ἐφήμερα καί ἀπό τά

ἴδια τὰ πράγματα. Μόνο ὁ Κύριός μας μένει σταθερός καί ἀμετάβλητος, ἡ πρόνοιά Του, ἡ ἀγάπη Του, ἡ μακροθυμία Του.

Αὐτός εἶναι ὁ ἀσάλευτος λίθος τό θεμέλιο τῆς ζωῆς μας στό ὅποιο οἰκοδομοῦμε καί στηρίζουμε τήν ζωή μας: «Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοδεοκμασμένον, παρὰ δὲ Θεῶ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ»¹.

Ὅταν ὁ Κύριος διεκρίνισε στοὺς ἐκπληκτοὺς μαθητές Του πού εἶδαν τοὺς ἀνθρώπους νά γυρίζουν τήν πλάτη τους στό θεῖο Διδάσκαλο ἐπειδὴ δὲν μπορούσαν νά Τόν ἀκούσουν ὅτι μπορούσαν νά ἀπομακρυνθοῦν κι αὐτοὶ ἂν ἤθελαν, ἐκεῖνοι μέ ἐμπιστοσύνη ὁμολόγησαν: «Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος»².

Ὅσοι καὶ ὅποιοι κι ἂν εἶναι αὐτοὶ πού καὶ σήμερα γυρίζουν τήν πλάτη τους στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό ἐπειδὴ ἀδυνατοῦν νά ἐννοήσουν τήν διδασκαλία Του, οἱ πιστοὶ ὀφείλουμε νά μένουμε σταθεροί, ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν Χριστόν»³.

Υ΄. Ἄν παρατηρήσουμε τὸν κόσμο καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ θά διαπιστώσουμε, ὅτι παρά τήν ἐργώδη προσπάθεια τῆς ἀνθρωπότητος γιὰ πρόοδο καὶ ἀνάπτυξη ἢ κοινωνία μας ἀντὶ νά εὐημερεῖ εἶναι μία κοινωνία δυστυχίας καὶ ἴσως γίνει ἀκόμη πιό δυστυχισμένη. Ἴσως νά μὴν ἔχουμε φθάσει στήν σκοτεινότερη ὥρα.

Τὰ δάκρυα τῶν ἀδικουμένων καὶ καταπιεζομένων, τῶν μικρῶν παιδιῶν, τῶν τρομαγμένων προσφύγων, τῶν ὑποφερόντων ἀπὸ τό ἄπληστο ἐμπόριο καὶ τοὺς μεθυσμένους ἀπὸ ἐξουσία τυράννους τῆς γῆς σχηματίζουν τό ποτάμι τῆς ὀδύνης.

1. Α΄ Πέτρου β΄, 4-5.

2. Ἰωάννου στ΄, 68-69.

3. Πρὸς Ἑβραίους ιβ΄, 2.

Ἡ αἰτία γιὰ τό ὅτι ὁ κόσμος μετεβλήθη σέ «κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος»⁴ εἶναι προφανής κατὰ τήν Ἁγία Γραφή ἐπειδή οἱ ἄνθρωποι διάλεξαν νά ὑπηρετοῦν τήν ἁμαρτία καί τό Ἐγώ. Ἐπειδή ἔστρεψαν τά νῶτα πρὸς τόν Θεό γιὰ τόν Ὅποιο δημιουργήθηκαν καί ὁ καθένας τράβηξε τό δικό του δρόμο. Γι' αὐτό κληρονομοῦν τώρα τά δάκρυα, τόν πόνο, τά ἀγκάθια τοῦ θανάτου. Ζοῦν ἐγκλωβισμένοι σέ ποικίλα ἀδιέξοδα. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὑποφέρουν πολλοί ἀθῶοι ἐξ αἰτίας ἄλλων⁵.

Ἐμεῖς ὅμως ἐμπιστευόμαστε τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτός μᾶς ὁδηγεῖ. Αὐτός ἀκολουθοῦμε. Αὐτός εἶναι ἡ σωτηρία μας. Ἡ Γραφή ἐπισημαίνει «Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία»⁶.

δ'. Ὁ Θεός ὅμως ἤλθε μέ τήν σάρκωση τοῦ Υἱοῦ Του νά μᾶς σπογγίσει τά δάκρυά μας καί νά μᾶς δώσει ζωή «Ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καί περισσὸν ἔχωσιν»⁷ καί ἐλπίδα, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης:

«Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, (δηλαδή τούς πιστούς) καὶ ὁδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν».

Σήμερα προσευχόμαστε ἰδιαίτερως καί θερμῶς παρακαλώντας ὁ Ἐλεήμων καί Φιλάνθρωπος Θεός νά ἐξαλείψει τά δάκρυα ἀπὸ τά μάτια τῶν στεναζόντων, τῶν πενθούντων, τῶν καμνόντων, νά τοὺς χαρίσει ζωή καί ὅλα τά ἀγαθὰ Του εἰρήνη, ἐπάρκεια καί ἀφθονία ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀσφάλεια καί εὐημερία.

Καλή εὐλογημένη χρονιά.

Μέ ἐόρτιες πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

4. Ψαλμοῦ πγ' (83), 6.

5. Ἀποκαλύψεως ζ', 17, κá, 4.

6. Ψαλμοῦ ρμε' (145), 3.

7. Ἰωάννου ι', 10.